

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Caput 34 de perseverantia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

Meditatio prima de Perseuerantiâ, singulari auxilio in viâ virtutis.

COMPOSITIO LOCI, est, constituere se coram Christo crucifixo, qui ut omnia consummavit, igitur illic perseuerantiæ dedit exemplum.

ORATIO, ut supra.

PUNCTVM I. Considera, quòd perseuerantia sit in ratione bene consideratâ stabilis, ac perpetua permanens, non obstante difficultate diuturnitatis. Percurre hic proposita sancta tua, & vide quantâ, & quàm frequenti consideratione ea decreveris; quàm verò inconstanter ea persecutus sis: & si vel unum vitium constanter quotannis conatus fuisses extirpare, quantus modò fores! Secundò scias Deum unumquemque vocare non tantùm ad statum certum; sed certam viam, & semitam & gradum in hoc vel illo statu: quæ sunt exercitia aliqua, quibus si homo insisteret, ad perfectionem venire posset, & non aliter. (varia enim dona sunt, & divisiones gratiarum, etsi unus spiritus.) Hinc verò ferè esse principium apostasiæ, à fine & religiosa vocatione, quòd parva in speciem propria statui, re verò magna negligentur & interrumpantur exercitia, atque fluxus divinæ gratiæ retardetur. vide igitur ad quæ bona propensus, quæ tibi magis necessaria.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

PUNCTVM II. Considera necessitatem hujus virtutis, etiam in parvis: qui enim perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Quod, etsi de finali in bono perseverantiâ dictum; tamen ad alia pertinet exercitia: in quibus si inconstans fueris, finalem aliquâ etiam ratione perseverantiam labefactas, cui ut calcaneo diabolus insidiatur. Deinde, ut Laurentius Justinianus, virtus laudem non meretur, nisi in eâ utiliter perseveretur. Sicut non satisfacit partem debiti solvens, nec qui partem

Quid sit perseuerantia.

Thom. à Kempis, l. 1. cap. 21. Cuique gratia data est eo. perandum. 1. Cor. 12.

Matth. 24.

Laur. Just. de ligno vite tract. de obedient. c. ultim.

tem itineris conficit, pervenit; nec qui partem stadii decurrit, braviu[m] capit. Quid ergo hi faciunt? Labore sese fatigant prorsus inani, ac pleno in super ignominia[m], defectu perseverantia[e]. Bonum enim inchoare, & malo fine concludere, quid aliud est quam monstrosas res conficere? Illa enim actio quasi chimæra est, quæ initium quidem habet à ratione, sed finem à sensualitate. Prorsus absque perseverantia, nec qui pugnat victoriã, nec palmam victor consequitur. Vigor virium, virtutum consummatio est (ut Bernard.) nutrix ad meritum, mediatrix ad præmium, soror est patientiæ, constantiæ filia, amica pacis, amicitiarum nodus, unanimitat[is] vinculum, propugnacul[um] sanctitatis. Tolle perseverantiam, nec obsequium mercedem habet, nec beneficium gratiam, nec laudem fortitudo.

Credo tibi, ut sup. pag. 7.

PUNCTUM III. Considera Primò, quàm turpe sit, instar arundinis vento agitata[m] multa inchoare, nihil perficere: ut pater ex simili, si quis in universo omnia inchoata videret. Secundò, quòd omnis labor irritus sit, & ut ita dicam, impensa gratiæ perdita, dum semper struimus, & mox destruimus. Tertiò, attende relabentem facere perinde, ac si proditor post veniam à Rege adoptatus, iterum incipiat rebellionem moliri, & Regis cadem: etenim peccator, culpâ mortali Christum sibi met crucifigere dicitur. Quamvis autem venialibus peccatis atque imperfectionibus Dominus JESVS non crucifigatur; tamen quia per illa ad mortale disponitur homo, eò quòd charitatis vigor sensim imminuatur, etiam ad illud facinus tendere videtur. Quartò, considera, optimam vitæ rationem, constantiã & consuetudine valde facilem fieri; at contra semper inchoantem, semper esse discenti similem, omniaque difficultia experiri. Igitur sic statue: Ecce stadium ingressus sum: quid ergo? cupiõne rapere braviu[m]? si volo; utrum præstat? uno mense vel altero strenuè laborare,

H h 4

&

Perseverantia necessaria in omni re.

Aug. ser. 8. ad fratres in Eremo.

Bern. epist. 10. ad Iamenses.

Labor omnis inanis absque perseverantia.

Inconstans proditorum moliri videtur.

2 Tim. 3.
Quam mise-
rum semper
ere, & non
peruenire.

& postea in summâ quiete vivere; an semper in scholâ Christi discere, & numquam ad scientiam pervenire, semper serere, & non metere: fodere, & aquam non invenire: ædificare, & numquam consummare, ut domo frui possim, sed injuriis aëris expositum manere? Quintò, considera perpetuum, & sibi similem calorum motum, anni tempestates, & cætera à creatore nostro, perpetuo quodam ordine ac modo gubernari; omnia in pondere, numero & mensurâ, etiam minutissima quæque esse facta, ut nos etiam accurati esse discamus, & ab omnibus creatis ad id invitetur. talia commoda & incommoda constantiæ & inconstantia percurre.

Aspira, ut sup. pag. 8. Hæcine firmâ fide, vel O Rex Regum, ut infra 492.

Meditatio Secunda.

*Inconstans
aspiciter
laborat.*

*Judicia ho-
minum
contemne.*

Ecli. 19.

PVNCTVM I. Considera, quid sit, quod in exercitio virtutis te inconstantem efficiat. Primò, fortè est laboris fuga; sed si inspicias, illum hoc pacto eo plus auges, quo facilius domum conservare, quàm ædificare; servare sanitatem, quàm recuperare; cavere lapsum, quàm surgere. ergo vide, an præstet declinare parvum laborem, & gravem admodum, ac intolerabilem propè, subire; ut inconstans facit. Vel Secundò, fit objudicia hominum, & sermones. O quæ dementia! advertet eum, qui suadet vel cogit interrumpere, gravissimè tibi nocere, quacumque specie id faciat, seu amici, seu adversarii. quòd si verè talis non est, saltem ab adversario tuo capitali diabolo subornatus est, ut in viâ deficias, ne ducem Jesum constanter sequaris, ac tandem, fractus molestiâ, ex parvo profecti nasci solitâ, ab ejus sequela nauseabundus abscedas; nam qui contemnit modica, verè (ut Scriptura loquitur) paulatim decedit. Videtur hujusmodi perinde facere, ac si cataractam diu

reten-

tentam, molæ verbi gratiâ vertendæ, sinat elabi. O quanto tempore ac labore opus est, ut cessatio parva compensetur! Simile idem habes in aliquibus opificibus, qui ignem perpetuum alere debent, quibus remissio parva, maxima jactura est, quos imitari diligentiam debemus, atque ignem semel accensum in altari animæ nostræ, ut olim præceptum fuit, semper fovere.

*Diligentia
opificum est
imitanda,*

Levit. 6.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

PUNCTVM II. Considera stultitiam eorum, qui perinde, ut Scripturæ verbis utar, ac luna mutantur, instabiles sunt, ac crebrò exercitia mutant. frustra enim hi ex præsumptione omnia ambiunt; sæpè quæ audiunt, neque considerant vocationes esse varias, quodque unusquisque donum habeat ex Deo, alius verò sic. Laudet, ait Cassian. aliorum virtutes, ipse in sua pergat, etiamsi vaccæ mugiant sensualitatis, improbitate laboris omnia superanda.

Eccli. 27.

1. Cor. 7.

Col. 14. c. 5.

Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.

PUNCTVM III. Considera Primò, quàm difficilis perseverantia, ac proinde verè gloriosa; multi enim vocati, pauci verò electi. Ex Saule exemplum pete, Salomone, Judâ, Nicolao Diacono, Tertulliano, & Origine, & tot quotidie Religiosis. Secundò, quàm studiosè eam Sancti coluerint, in eodem loco manentes, (nam, ut Climachus,) qui faciles sunt ad mutationes locorum, improbi judicantur) in magnâ austeritate diutissimè viventes, castitate summâ ac pietate. Dic verò tibi cum Augustino, Tu non poteris quod isti, & istæ? Tertio, quomodo CHRISTVS JESVS in finem perseveraverit propter te dicens, Baptismo habeo baptizari, & quomodo coarctor, usque dum perficiatur! Et rursus in cruce tibi dixit, Consummatum est. Quarto, considera adversus pusillanimitatem providentiam Dei, & amorem erga nos, quodque in illo omnia possimus qui nos confortat. Attende verò in vitiis recidivam, ut in febre pessimam, fierique homi-

Matth. 22.

*Climach.
grad. 3.*

*Aug. lib. 8.
Confessionū.
Luc. 12.*

Philip. 4.

*Matth. 12.**Hebr. 6.*

nis illius novissima deteriora prioribus, juxta Euangelicam parabolam. Namque ob ingratitude[m] ex parte Dei, emendatio fit difficilior; & ex parte dæmonis, quia ille potentior; & ex parte peccatoris, quia debilior. unde Paulus, Impossibile est eos, qui semel sunt illuminati, gustaverunt etiam donum cælestis, & prolapsi sunt, rursus renovari ad pœnitentiam.

Aspira, ut sup. p. 8. Hæcine firmâ fide, &c. ibid.

Meditatio tertia.

Remedia efficaciaci sunt querenda.

Non vult sanari qui remedia efficaciora non querit.

PVNCTVM I. Considera, quæ remedia hæcenus adhibueris ad superandum te, vel virtutem acquirendam, quemque profectum feceris; si exiguum, cogita an illud per se remedium satis sit efficax, nec ne: si non, & nihilominus aliud pigeat adhibere, ex te percontare num velis illam imperfectionem expugnare, aut perfectionem acquirere. Volo, ais; Quare tibi ergo illudis? Quid enim? velle tibi is videretur sanari qui remedia adhibita novit minùs sufficere, neque tamen alia quæ in manu habet usurpare vult, aut applicari permittit? cui talis imponit, nisi sibi, quasi velit, & imperitis? Dicitò verò mihi, si videres aliquem crebrò tentasse levare grave pondus, aut promovere manu unâ currum, vel bove uno aratrum trahere, neque posse; nollet tamen conatum majorem, aut auxilia adhibere illumne velle diceres? Adde, si quis foret, qui vellet quidem extructum ædificium, neque tamen materiam aut operas conquirere, manumque admovere studeret, nonne stultè eum agere meritò diceres? id applica tibi, volenti turrim perfectionis ædificare. quâ in te certè perinde est, aut nulla adferre, aut efficaciaci nolle media adhibere: immò præstaret omnino nihil tentare, quàm se frustra fatigare, vanaque sui complacentiâ, majori periculo se exponere, ac lento labore velut igne frustra consumi. *Hæcine vera, ut sup. p. 7.*

PVN-

PUNCTUM II. Cogita, Vel ego in hoc nunc superare *Vtendum occasione & tempore.*
 me volo, vel numquam. Si volo, potius jam pergere
 constanter debeo, priusquam intepescat amor ac vo-
 luntas, & dum vita datur, & occasio, dum vires animi
 corporisque magis integræ, minùs per torpedinem ac
 inconstantiam labefactatæ, minùs Deus à me offensus
 per eam, à quo mihi omne auxilium meum. quorsum
 differo? nõne crescit passio dum negligitur? dilatione
 & interruptione fervor charitatis minuitur? morbus
 gravior animi quo diutiùs in tepiditate manetur? De-
 nique quid ex morâ utilitatis?

Aspira, ut supra pag. 8 Hæcine firmâ fide,

PUNCTUM III. Considera, in omnibus difficilibus
 virtutum exercitiis esse tria, quæ permovere te de-
 beant. Primum est necessitas durissimum telum; quæ
 hîc sine dubio invenitur, cùm salvi omnino esse veli-
 mus. certum autem multos, eò quòd initio sese non
 superent, deficere primò à vocatione, deinde etiam sa- *Necessitas nos impellat,*
 lutis facere naufragium. Secundum, jucunditas, quæ *oportet.*
 partam sequitur victoriam: qui verò remisè agit, est
 frater opera sua dissipantis, semperque laborat, ac de *Prov. 18.*
 fructu manuum suarum minimè comedit; contrà qui *Jucunditas ex fervore & felicitas,*
 semel virtutis molestiam vicit, perpetuò felix & bea-
 tus. Tertius stimulus, est æterna gloria virtuti debita:
 ecce quàm multi, quàm fortiter in bello & aliis se ge-
 rant filii sæculi pro vanâ gloriâ, te verò cur obsecro
 non excitat æterna? quid non fecerunt Martyres cum
 Christo jam in cælis triumphantes? quomodo audebis
 cum illis & coram illis comparere, quos fortissima fa-
 cta, durissima tolerata gloriosos efficiunt & coronant?
 Obsecro te, & moneo, qui hæc legis, ut qui Sodo-
 mam reliquisti, ad montana festinans, post tergum ne *Hier. ep. 28. ad Luciniũ.*
 respicias, ne aratri stivam, ne fimbriam Salvatoris, ne *Nota similia.*
 cincinnos ejus noctis rore madefactos, quos semel te-
 nere cœpisti, aliquando dimittas: ne de tecto virtutum
 pristina quæsiturus vestimenta descendas, ne de agro
 reverta-

revertaris, domum: ne campeſtria cū Loth, & amœna hortorum diligas, quæ non irrigantur de cælo, ut terra ſancta, ſed de turbido flumine Jordanis, poſtquam dulces aquas, maris mortui commixtione mutavit. Cœpiſſe, multorum eſt, ad culmen perveniſſe, paucorum.

*Aug. ſerm. 8.
ad fratres
in Eremo.*

O fratres mei, non tædeat incipere magna, nec ſtudio ſit retinere inchoata, ſcientes quod perfeverantia informat meritum, colorat bonum propoſitum, remunerat currentem, coronat pugnantem, ducit ad bravium, conducit cunctos ad portum: hæc eſt tunica talaris S. Joſeph, uſque ad finem contingens: hæc eſt tunica ſacerdotalis, uſque ad pedes perveniens: hæc eſt cauda hoſtiæ, quam tenemur reddere Deo, & offerre: hæc eſt calcaneum bonæ operationis, quod contra ſerpentis morſum debemus obſervare: hæc eſt virtus, quæ Deum ligat, hæc eſt quæ omne bonum informat.

Exercitium pro perfeverantiâ in viâ virtutis.

*Epift ad
Roman. &
refertur à
Hieron. l.
de Scripto-
ribus Ec-
cleſiaſticis,
Rom. 8.*

O Rex regum, & Domine dominantium, verè tibi ſervire regnare eſt; quis mihi det, ut ſincerè tibi ac perfeveranter ſerviam, & oſtendam me verè ac ſincerè ſervum tuum, fortia agendo, & dura tolerando? Ignis, crux, beſtia, conſtractio oſſium, membrorum diviſio, & totius corporis contritio, & tota tormenta diaboli in me veniant, tantùm Chriſto fruam, intonat generoſus Martyr tuus Ignatius. Inclamat verò Apoſtolus: Qui nos ſeparabit à charitate Chriſti, tribulatio? an anguſtia? an nuditas? an periculum? an perſecutio? an gladius? certus ſum, quia neque mors, neque vita, neque Angelus, neque principatus, neque virtutes, neque inſtantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia, poterit nos ſeparare à charitate Dei, quæ eſt in Chriſto JESU Domino noſtro. Me verò cheu! quæ non retardant, non propè ſeparant à te

Deus

Deus meus? Ecce N. nuga nugarum, & vanitas vanitatum, ne perveniam ad te: pudet me ignavia mea pristina, & frigoris mei, ô ignis qui semper ardes, & numquam deficis. at ex nunc opto te, & maximos Martyres in rebus saltem parvis. sic N. imitari, ego imbecillis servus tuus per gratiam tuam, ut placeam tibi Deo meo. Eruntne constantiores, fortiores. ac prudentiores filij seculi, mancipia diaboli, quàm servi tui? tolerabunt illi omnia pro supplicio, & ego nihil pro aeterno premio? Sedulò illi facient omnia pro Leone rugiente in suam perniciem. & ego pro te, amantissimo Patre, benignissimo Rege, Redemptore meo, durum quid arbitror, & retrò respiciam?

O quàm vilis facta es anima mea, iterans vias tuas! Ecce, si qua destruxi, iterum hinc readifico, pravariatorem me constituo; & si immundus spiritus exierit à te, & reversus fuerit, erunt Matth. 12. novissima tua pejora prioribus. Teneamus ergo viam nostram, & si spiritus potestatem habens ascenderit super nos, ne dimittamus locum nostrum, ne deseramus Eccli. 23. JESUM Dominum nostrum. Venim enim his qui perdidērunt sustentiam, & qui dereliquerunt vias rectas, & diverterunt in vias pravas. Quid facietis cum inspicere cœperit Deus? & ponere rationem cūr servis suis de tot gratis & donis? Quid faciam, cum scrutari me incipies, & Applicatio ad Communionē. renes meos, an sincerè amem te, qui sic me amasti? an quaram te, qui sic quesisti me? an sic delectet me esse tecum, & suscipere te quotidie sicut tibi infinità dignatione delicia sunt, esse mecum. & participem me facere corporis & sanguinis tui? Confusio operum faciem meam, & dixi: Ecce nunc cœpi, & diligo te tota corde meo, & strenuè te sequi volo. An ad hoc veni, ô bone JESU, ut ignavus sim miles in castris tuis? Ecce te presentem ubique ac semper habeo; & à cruce hac N. per te missa, aut virtutis molestiâ fugitivus & impatiens ero? tene derelinquam fontem aque vive, & quaram cisternas qua non valent continere aquas? serviamne creatura potius quàm creatori? alterutrum eorum, & vel aeternè: vel momentanea eligere hodie debeo: nemo enim potiri utrisque potest, nemo duobus servire dominis. Elegisti verò Spes in Deo. me in servum misericorditer, ideoq; per tuam gratiam adharere tibi nunc, & servire volo perseveranter, non damoni ac creatura.

Tolle

Tolle me super altitudinem terra, sublimem super omnia creata, in vertice quodam me statue juxta te, & nihil timebo, nihil cupiam, nihil detrectabo. Tu enim, ô JESV, unica es virtus mea, & in te omnia collocata scio, & omne bonum esse meum; ego propter te, & in te transgrediar murum; in te omnia potero, quando me confortare dignaberis, attendam ad patrem qui genuit me, attendam ad passionem tuam durissimam, & amoris plenissimam; qua redemit me. quid est quod recusare possum dum hac cogito? quid appeteres? vanum honorem, frustum terra, vilem voluptatem, ex creaturâ solatium? & quid difficile arbitrari pro te, mi bone JESV potero? ane usque ad sanguinem restituri? aut vitæ periculo me pro amore tuo exposui, ut fatit omnis miles, & mercator plurimus? & verò nonne sanguini tuo debetur meus? Quod si ita est, quomodo recusabo quamcunque, Domine JESV, propter justitiam & pietatis studium, persecutionem pati? absit ut ullum opus difficile existimem, ullum munus, officium, accusationem, contemptum. Ecce despicio libentissimè omnes vanissimos mundi honores, ut te constanter sequar, & æternos consequar. Utinam haberem omnia, & contemnere possem omnia, per gratiam tuam, pro te! Utinam possem omnis creaturæ affectu, diligere te super omnia, momento vitæ hujus! exemplo Martyrum N. dura pati constanter, & constantiâ Confessorum perseverare in exercitio virtutum jugiter, donec venias & assumes me ad te ipsum, donec sis omnia in omnibus! O quando hoc erit.

Adesto Beatissima Virgo. Adeste mihi fortissimi athleta Christi JESV Martyres. Adeste Angeli, coram quibus hac propono. Adjuva me, ô IESV, fortitudo mea, virtus mea, & gaudium meum, & timor meus, & omne bonum meum, Amen.

Praxis

Praxis ad perseverandum in benè cæptis.

PRIMA. A parvis incipere, & mordicus, ut sic loquar, servare. *Inchoan-*
 Incredible est, quanti hoc interfit; non multa, quod vulgò *dum à par-*
 dici solet, amplecti; sed stringere pauca. Melior est enim pugil- *vis constan-*
 lus cum requie, & certa ejus possessione, quàm manipuli. *ter.*

Secunda. Diarium aliquod habere, & temporis distributio- *Eccles. 4.*
 nem; etiam scriptam (de quo infra) seu vitæ legem, quam tibi *Tempus est*
 dicas ac statuas, quamque sequi velis. *ordinandâ.*

Tertia. Vti alias dictum, triplici modo constantia in huma-
 nis acquiritur. Primò; ex amore rei alicujus quam prosequi-
 mur: ideò magna opinio aestimatioque esse debet virtutis ac
 perfectionis. Secundò, ex obligatione adjectâ, vel promisso, vel
 voto, vel juramento. Promittere Superiori possumus tot de
 hoste animæ victorias, vel familiari, & certare quasi cum illo; *Varia praxes*
 uti & votum aliquod pœnale facere; vel certè ferventer sibi si *perseveran-*
 deliquerit statuere spontaneam aliquam pœnitentiam. Tertiò, *tia.*
 offerendo Deo coram Ven. Eucharistiâ propositum aliquod
 quotidie.

Quarta. Offerre Angelo Custodi, vel sanctis patronis, victo- *Constanter*
 riarum sui certum numerum. neque quiescere. donec eundem *pœnitentiâ*
 acquisiveris. Sunt qui gerant sacrum habitum certo tempore, *etiam am-*
 & piè quidem; utinam non vestem solum corporis, sed animæ *plecenda.*
 quoque conarentur acquirere, pœnitentiâ susceptâ, donec in
 hoc vel illo se superassent. Captivi alunt capillitium, obsessi
 continuant jejunium, donec liberentur: quòd si & nos assiduâ
 mortificatione imitemur, evaderemus vitiorum tyrannidem
 atque captivitatem.

Quinta. Perfectorum exempla sibi proponere, ac magnani-
 mitatem induere.

Sexta. Si quis aliquod exercitium angustiam temporis pro- *Habitus*
 hibetur facere uti decreverat, saltem breviter id faciat; si ve- *quarendus.*
 rò omiserit, repetat, ut habitus retineatur; immò superaddat
 aliquid ut defectus compensetur, etiam si nulla culpa interces-
 serit. *Dignatus es, ut sup. pag. 10.*

JACVLATORIÆ.

- Psalm. 67. **C**onfirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis, à templo sancto tuo.
- Matth. ii. Dixisti, Domine, Regnum calorum vim patitur, & violenti rapiunt illud: dereliquerunt me vires meæ, adiuua me.
- Philip. 3. Fratres, ego me non arbitror comprehendisse: unum autem, que quidem retrò sunt obliuiscens, ad ea qua priora sunt extendens me ipsum, ad destinatum persequor, ad bræuium supernæ uocationis Dei, in Christo IESU.
- Ibid. Non quòd iam acceperim, aut iam perfectus sim: sequor autem si quo modo comprehendam, in quo & comprehensus sum à Christo IESU.
- Psalm. 79. Deus virtutum, conuertere, respice de celo, & visita vineam istam, & perlice eam quam plantauit dextera tua.

FINIS PRIMÆ PARTIS.

SE-